

Sygn. akt VIII C 923/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2015 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...). (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. G.

o zapłatę 864,30 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 923/15

UZASADNIENIE

W dniu 8 października 2014 roku powód (...). (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył przeciwko pozwanemu M. G. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 864,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 października 2014 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że na podstawie umowy cesji z dnia 26 sierpnia 2013 roku przejął od (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pozwany nie uregulował zadłużenia wynikającego z polisy nr (...) w wysokości 625 zł. Kwota dochodzona pozwem znajduje swoje potwierdzenie w częściowym wykazie wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności.

W dniu 16 października 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w L. VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (VI Nc-e (...)).

Pozwany zaskarżył nakaz zapłaty sprzeciwem w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości, wskazując, że nie zawierał polisy o nr (...).

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości oraz przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 2-3, nakaz zapłaty k. 4, sprzeciw k. 4v, postanowienie k. 7)

Zarządzeniem z dnia 3 lutego 2014 roku, na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu. **(zarządzenie k. 1)** B. formalne pozwu zostały uzupełnione w terminie. Jednocześnie pozwem wniesionym na urzędowym formularzu powód podtrzymał powództwo w całości. **(pozew k. 10-21)**

W dalszym toku postępowania strony procesu podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 roku w imieniu powoda jego pełnomocnik nie stawił się – został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy, złożył wniosek o rozpoznanie sprawy pod nieobecność strony powodowej. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości – zajął stanowisko jak w sprzeciwie. Podniósł, że nigdy nie miał zawartej umowy ubezpieczenia z (...), nigdy nie posiadał także samochodu marki V. i nie zawierał umowy ubezpieczenia takiego pojazdu. **(pismo procesowe k. 24, uzupełnienie sprzeciwu k. 28-31, protokół rozprawy k. 42, potwierdzenie odbioru k. 39)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 sierpnia 2013 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. zawarła z (...). (...) Niestandaryzowanym Sekurtyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę o przelew wierzytelności, m.in. wobec dłużnika M. G..

W częściowym wykazie wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 26 sierpnia 2013 roku wskazano, że wysokość zobowiązania dłużnika wynosi 625 zł z odsetkami i wynika ono z polisy nr (...) z dnia 27.10.2011 roku.

W dniu 21 października 2013 roku powód sporządził pismo z wezwaniem do zapłaty skierowane do pozwanego, w którym wskazano ponadto, że wierzytelność wynika z polisy dotyczącej pojazdu V. (...) o nr rej. (...). **(dowód: kserokopia umowy przelewu wierzytelności z dnia 26.08.2013 roku k. 12v.-15, kserokopia częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności k. 20, kserokopia wezwani do zapłaty k. 20v-21, okoliczności bezsporne)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie uregulował zadłużenia dochodzonego przedmiotowym powództwem. **(okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i jako nieudowodnione nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód twierdził, że jego roszczenie znajduje swoje źródło w umowie ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej przez pozwanego z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S.. Strona powodowa nie załączyła jednak do akt sprawy ani kopii wskazanej umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem, ani też żadnych innych dokumentów (np. arkusza kalkulacji składki), z których wynikałoby, że taka umowa ubezpieczenia została zawarta i wynikał z niej obowiązek zapłaty składki w określonej pozwem wysokości. Należy przy tym zaznaczyć, że pozwany zaprzeczył, aby była stroną przedmiotowej umowy już w sprzeciwie – zaprzeczył, aby posiadał jakikolwiek pojazd marki V. bądź ubezpieczał taki pojazd, zasadną jest zatem konkluzja, że roszczenie dochodzone przedmiotowym powództwem nie zostało udowodnione.

Uzasadniając żądanie pozwu strona powodowa przedstawiła jedynie częściowy wykaz wierzytelności do umowy przelewu wierzytelności, jednakże tego rodzaju dokument nie może stanowić dowodu na istnienie zobowiązania

pozwanego (tak co do zasady jak i co do wysokości), w szczególności wobec stanowiska pozwanego, kwestionującego zasadność żądania powoda. Jest to tzw. dokument prywatny, którego formalna moc dowodowa, jak stanowi art. 245 k.p.c., ogranicza się do domniemania, że zbywca (pierwotny wierzyciel) i nabywca złożyli oświadczenie nim objęte. Tylko w takim zakresie dokument ten nie budzi wątpliwości Sądu. Natomiast materialna moc dowodowa tego dokumentu bez poparcia go odpowiednimi dokumentami źródłowymi, wobec stanowiska strony przeciwnej, jest nikła.

Skoro pozwany konsekwentnie kwestionował zasadność dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, to powód by udowodnić swoją legitymację czynną powinien przedstawić dowód istnienia wierzytelności w dochodzonej pozewm wysokości – dowód, że pozwanego obciąża określone zadłużenie z tytułu zawartej z pierwotnym wierzycielem umowy ubezpieczenia.

Powód nie udowodnił powyższego twierdzenia a to, zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., na nim ciążył obowiązek udowodnienia powyższego stanu rzeczy, jako że z faktu tego wywodził skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu o które sformułował swe roszczenie.

W przedmiotowej sprawie to właśnie powód winien udowodnić, że pozwanego obciąża nieuregulowane zadłużenie wynikające z zawartej z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S. umowy ubezpieczenia (to nie na pozwanym spoczywał ciężar udowodnienia tego, że takie zadłużenia nie istnieje). Powód nie udowodnił istnienia wierzytelności, będącej przedmiotem przelewu, zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany jest dłużnikiem powoda. Podkreślić przy tym należy, że powód nie załączając do pozwu, czy też odpowiedzi na pozew żadnego dowodu potwierdzającego zasadność roszczenia, tak co do zasady jak i wysokości, czy wreszcie nie stawiając się na terminie rozprawy, pozbawił się możliwości wykazania prawdziwości swoich twierdzeń faktycznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo w całości.